

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 november 2023
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0093(COD)**

**15657/23
ADD 1**

LIMITE

**COPEN 399
JAI 1516
CODEC 2194**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	15641/23 + COR 1, WK 15683/23 + REV 1
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om överföring av straffrättsliga förfaranden – Uttalande från de tjeckiska, estniska och slovakiska delegationerna

För delegationerna bifogas ett uttalande från de tjeckiska, estniska och slovakiska delegationerna till Corepers och rådets protokoll.

Förklaring av Republiken Tjeckien, Republiken Slovakien och Republiken Estland med avseende på förslaget till förordning om överföring av straffrättsliga förfaranden

Republiken Tjeckien, Republiken Slovakien och Republiken Estland har betraktat förslaget till förordning om överföring av straffrättsliga förfaranden som en möjlighet att förenkla, förbättra och harmonisera förfarandet för överföring av straffrättsliga förfaranden mellan medlemsstaterna. Därför har de sedan allra första början mycket aktivt deltagit i förhandlingarna.

Republiken Tjeckien, Republiken Slovakien och Republiken Estland uppskattar i mycket hög grad att ordförandeskapet har beaktat många av deras synpunkter och även tagit hänsyn till många av de förslag som de lagt fram under förhandlingsprocessen.

Republiken Tjeckien, Republiken Slovakien och Republiken Estland anser det vara särskilt positivt att förordningen

- skapar en enhetlig ram för överföring av straffrättsliga förfaranden,
- gör det möjligt att överföra straffrättsliga förfaranden även mot en okänd gärningsperson,
- upprätthåller systemet med ansökningar,
- gör det möjligt att i vissa fall avslå en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande,
- är begränsad till enbart överföring av straffrättsliga förfaranden, och
- fastställer ett enhetligt formulär för ansökan om överföring av straffrättsligt förfarande och tidsfrister för de enskilda leden i överföringsförfarandet.

Sedan förhandlingarna om utkastet till förordning inleddes har Republiken Tjeckien, Republiken Slovakien och Republiken Estland motsatt sig att det för misstänkta/tilltalade/brottsoffer införs ett rättsmedel mot beslut om överföring av straffrättsliga förfaranden. Tyvärr har de argument som vi fortlöpande framfört inte beaktats under förhandlingarna, och denna skyldighet kvarstår därför i förordningen. Vi uppfattar detta som något i grunden negativt.

- Om det genom överföring av ett straffrättsligt förfaranden inkräktas på sådana rättigheter och friheter för misstänkta/tilltalade personer som garanteras i EU-lagstiftningen, måste de av de misstänkta/tilltalade personernas rättigheter som kan påverkas av överföringen av det straffrättsliga förfarandet tydligt identifieras. Någon rätt att bli åtalad eller inte bli åtalad i en viss EU-medlemsstat finns dock inte. Ett centralt inslag i överföringen av förfaranden och den viktigaste frågan i samband med detta är principen om god rättsskipning och effektiv verkställighet. De misstänkta/tilltalade personerna kan knappast förväntas instämma i denna princip. De har ofta helt andra intressen.
- Brottsoffers rättigheter kränks inte heller genom överföring av straffrättsliga förfaranden. I de EU-medlemsstater som är bundna av direktivet om brottsoffers rättigheter respekteras normer för skydd av brottsoffers rättigheter i straffrättsliga förfaranden. I vissa medlemsstater kan det vara ”mindre bekvämt” att utöva ett brottsoffers rättigheter, men detta bör inte vara ett skäl att hindra eller försvåra överföring av straffrättsliga förfaranden.
- Rätten till rättsmedel (*samma sak gäller skyldigheten att i förväg samråda och inhämta ett yttrande om överföringen av ett straffrättsligt förfarande, även om denna med den nuvarande lydelsen är delvis begränsad*) föreskrivs inte i någon av de normativa bestämmelserna i förordning (EU) 2017/1939 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten. Överföring av straffrättsliga förfaranden regleras inte i den förordningen eftersom Europeiska åklagarmyndigheten inte utövar sin egen behörighet utan den straffrättsliga behörigheten hos de EU-medlemsstater som är bundna av förordning (EU) 2017/1939, men denna förordning innehåller bestämmelser om överföring av ett brottmål från en medlemsstats jurisdiktion till en annan. Vi skapar därmed en miljö där misstänkta/tilltalade personer i vissa typer av straffrättsliga förfaranden kommer att gynnas framför andra.

- Det är ganska paradoxalt att det i förordningen nu skapas en rätt till rättsmedel men att den i praktiken också begränsas för de personer som under vissa omständigheter inte kommer att delges beslut om övertagande av straffrättsliga förfaranden. Bedömningen av dessa förhållanden är helt omöjlig att se över och är beroende av den skönsmässiga bedömning som görs av den anmodade statens rättsliga myndighet. Vi betraktar inte denna faktiska begränsning av tillgången till ett rättsmedel, som ur konstitutionell synvinkel kan vara potentiellt problematisk, som en pragmatisk lösning.

Överföring av straffrättsliga förfaranden mellan medlemsstaterna är det sista området inom internationellt straffrättsligt samarbete som inte reglerats på ett enhetligt sätt mellan EU:s medlemsstater. För att i enlighet med den ursprungliga avsikten skapa en modern, ändamålsenlig, enkel och tydlig förordning som är lätt att tillämpa för rättstillämparna, vore det lämpligt att ägna ännu mer tid åt att diskutera den i arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete.

Trots ovanstående ser och uppskattar Republiken Tjeckien, Republiken Slovakien och Republiken Estland de ansträngningar som ordförandeskapet under förhandlingarna om utkastet till förordning gjort för att nå fram till den kompromisstext som nu lagts fram.
